

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

สงครามฟ้า
พิชิตปฐพี

ทะเลสาบ
ฮิม
ดาว
แว่น

Mao Ni เขียน มนต์ แผล

ENTER

ทดลองอ่าน

จะ
ENTER
สยามเก่า
ที่ตีตบตี
ทดลองอ่าน
จะ 16

Mao Ni เขียน นวนิยายแปล

www.enter-books.com

ENTER

ทดลองอ่าน

格闘

สงคราม
นินจา

สยบฟ้ามืดปฐพี 16

Mao Ni เขียน มถแหง แปล

《将夜》 Jiang Ye

Volume 16

All rights reserved

Original story and characters created and copyright © Author:

猫腻 Mao Ni

Originally published in China by Shanghai Xuanting Entertainment Information Technology Co., Ltd. (www.qidian.com)

Thai edition rights under license granted by Shanghai Xuanting Entertainment Information Technology Co., Ltd. (www.qidian.com)

Thai translation copyright © 2018 Jamsai Publishing Co., Ltd.

Thai edition arranged through Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2187-3

ภาพประกอบปก 東方月

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์บุ๊กส์

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@enter-books.com

เว็บไซต์ www.enter-books.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จงถนนอม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 229 บาท

Printed on Green Read Paper
www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

ข่าวคราวเจียบหายไปสืบทว่าเล่ม บทจะมีความเคลื่อนไหวที่ ชาวที่
ได้รับก็ดันไม่สู้จะดี ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเรากำลังพูดถึงมัจฉากระโดดพื้นวารี...
เอาเสียวู้

มาตามดูกันต่อว่าในเล่มนี้จะมีเบาะแสร่องรอยของพี่รองเอาเพิ่มขึ้น
หรือไม่ คนอยู่ที่ไหน เหลือไว้ให้ดูต่างหน้าแค่กระบี่ประจำตัว เทพกระบี่หลิวไป
จะจัดการอย่างไรต่อไป เมื่อน้องชายแท้ๆ ของตัวเองถูกอาหึงสุดโหดทำเอา
ตาบอดไปซะแล้ว

แอบกระซิบบอกอีกนิดว่าฟากองค์ชายหลงซึ่งกับผู้มงายยุทธ์ก็มีความ
เคลื่อนไหวที่น่าสนใจด้วยนะ เล่มสิบหกนี้มีที่เด็ดอยู่เยอะเชียวละ ห้ามอ่านข้าม
เด็ดขาด!

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์บีคส์

ประวัตินักเขียน

Mao Ni

เกิดในยุค 70 ในชีวิตนั้นนอกจากเที่ยวชิมลิ้มลองของอร่อยแล้ว สิ่งที่ชอบที่สุดก็คือการได้อ่านเรื่องราว เมื่ออ่านเรื่องราวมากเข้าก็นึกคึกอยากเล่าเรื่องราวดูบ้าง และแล้วต้นศตวรรษที่ 20 ก็ค่อยๆ กลายมาเป็นผู้เล่านับแต่นั้น มาจนปัจจุบัน เคยเขียนเรื่องที่แตกต่างกันหลายมามากมาย ได้รับรางวัลมาบ้าง แต่สิ่งที่ยากให้เป็นก็ยังหนีไม่พ้นคำว่า 'อ่านสนุก' นี้แหละ หวังว่าจะสนับสนุนกันต่อไปเรื่อยๆ นะ

Mao Ni

จากใจนักแปล

สวัสดิ์คีระนักอ่าน หายหน้ากันไปนานหลังจากกระบี่เทพสังหารจบ คราวนี้มีนิยายแนวกำลังภายในแฟนตาซีย้อนยุคมาเสนอค่ะ

นิยายเรื่องนี้ดำเนินเรื่องขึ้นในแคว้นต้าถัง ซึ่งผู้เขียนใช้ข้อมูลบางอย่างของราชวงศ์ถังของจีนมาอ้างอิงเพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินเรื่องอย่างเช่น ตำแหน่งขุนนาง เป็นยุคที่เกิดทุนยกย่องผู้ฝึกดาบว่าเป็นผู้ที่มีความเก่งกาจสามารถจุดเทพเจ้า ตัวเอกของเรื่องเป็นคนที่ใช้ชีวิตต่ำต้อย ไม่มีคุณสมบัติในการฝึกดาบ แต่อาศัยความเด็ดเดี่ยวแน่วแน่และมั่นสมองระดับอัจฉริยะของภพก่อน รวมถึงโชคชะตาเข้าขั้นปาฏิหาริย์ไต่เต้าขึ้นสู่จุดสูงสุด

ผู้แปลมีความเห็นว่าผู้เขียนมีความรู้ลึกซึ้งทั้งด้านปรัชญาและประวัติศาสตร์สามารถถ่ายทอดผ่านตัวหนังสือได้อย่างมีอรรถรส ส่วนตัวละครแต่ละตัวก็มีจุดเด่นน่าสนใจ อ่านแล้วให้ความรู้สึกละหลกหลายอารมณ์ บทนี้เร้าใจ นอกจากนี้ผู้เขียนยังสอดแทรกอารมณ์ขันเป็นระยะ จึงอยากนำเสนอให้เพื่อนๆ ได้อ่าน หวังว่าจะถูกคือนักอ่านทุกคนนะคะ

คารวะจากใจ

มดแดง

บทที่ 1

บุรุษที่ล่อหลอกมิได้

ต้าเสินกวนหน่วยพิพากษาสี่มตามองผ่านม่านไปยังสตรีที่
ก้มศีรษะคุกเข่าอยู่ตรงหน้า ผ่านไปอีดีใจหนึ่งค่อยกล่าวว่า

"แม้ตอนนี้เจ้าแทบจะเป็นเศษสวะที่ใช้การไม่ได้แล้ว แต่ข้าหวังว่า
สหายตาของเจ้ายังเจี๊ยบคมอยู่"

น้ำเสียงมันแหบพร่า ในความเฉื่อยชาเนิบนาบแฝงกลิ่นอาย
ความดูร้ายอำมหิตอันทรงพลังจนม่านไข่มุกที่แขวนอยู่ตรงหน้าถึงกับ
ส่ายไหวเกิดเป็นเสียงดังกังวาลไปทั่วตัววิหาร ดังเสียงสายฝน
กระหน่ำใส่ซามกระบือองค์ที่ว่างเปล่า

เยี่ยหงอวี่ยังคงนั่งอย่างสงบนิ่ง มิได้สะดุ้งสะเทือนไปกับแรงกดดัน
คุกคามที่แผ่ออกจากบุรุษบนบัลลังก์ นางแค่ก้มหน้าลงต่ำอีกหน่อย
เพื่อแสดงออกถึงความนอบน้อมให้มากยิ่งขึ้น

ผู้คุ้มกฏคนหนึ่งเดินออกจากหลังม่าน ยิ้มพลอบใจก่อนประคอง
ม้วนกระดาษแผ่นหนึ่งยื่นส่งให้ เยี่ยหงอวี่รับมาอ่านทั้งที่ยังคุกเข่าอยู่
อ่านจบก็เข้าสู่ภวังค์ความคิด

รายงานฉบับนี้ถูกส่งผ่านเส้นทางเดินสารลับกลับมายังซีหลิง
อย่างรีบด่วนโดยคณะทูตของอาศรมเทพที่ไปเยือนต้าถัง ผู้เขียนคือ
เจิงลีเสวี่ยหัวหน้าหน่วยโองการฟ้า เนื้อหาบอกเล่าถึงการต่อสู้ระหว่าง
หญิงเซวี่ยกับหลิวอู่ซิงที่หน้าประตูข้างของสถานศึกษาอย่างละเอียด
โดยเน้นถึงวิชาเทพที่ปรากฏอยู่ในดาบเดี่ยวของหญิงเซวี่ยเป็นสำคัญ

"เจ้าเคยประมือกับคนผู้นี้มาก่อน อ่านแล้วมีความคิดเห็นอย่างไร
บ้าง"

น้ำเสียงแหบกระด้างของต้าเสินกวนหน่วยพิพากษาดังขึ้นอีกครั้ง
เยี่ยงหอกวีตอ

"ความก้าวหน้าในการฝึกฝนของมันไปไกลและรวดเร็วเกิน
ความคาดหมายของข้าไปแล้ว ส่วนเรื่องวิชาเทพนั้น... ข้าคิดว่า
แค่เหมือนกันทางลักษณะภายนอกเท่านั้น เพราะดูจากรายละเอียด
ที่เขียนมา แสงเจิดจรัสของเฮ่าเทียนน่าจะปะทุออกมาจากตัวดาบ มิใช่
ถูกดึงมาจากธรรมชาติ"

ภายในวิหารเจียบกริบ เพราะการคาดเดาของเยี่ยงหอกวีซี้ไปยัง
ข้อเท็จจริงที่น่าตื่นตระหนกข้อหนึ่ง มิทราบผ่านไปนานเท่าใด จึงมีเสียง
ถามขึ้น

"เจ้าแน่ใจหรือ"

เยี่ยงหอกวีตอ

"แม้หญิงเซวี่ยคล้ายกับจะเป็นวิชาเทพเหมือนเคอเซียนเซิง
ในสมัยนั้น แต่การที่สาวใช้ของมังกรวะจ้าวบัลลังก์แสงสว่างเป็น
อาจารย์ก็สามารถหักล้างข้อสงสัยที่ทุกคนกลัวได้ หรือต่อให้ยัง
เคลือบแคลงสงสัย หากไม่มีหลักฐานก็ยากที่จะพิสูจน์ได้ว่ามันจะ
กลายเป็นเคอเซียนเซิงคนต่อไป"

ต้าเสินกวนหน่วยพิพากษามองนางด้วยสีหน้าไร้ความรู้สึก
ก่อนถามขึ้นว่า

"เจ้าสามารถพิสูจน์ได้หรือไม่"

เยี่ยหงอวีตอบเสียงราบเรียบ

"ก่อนหน้านี้ได้ แต่ตอนนี้ไม่ได้"

เห็นนางตอบอย่างไม่นำพา โทสะก็พุ่งขึ้นมาจนแน่นหน้าอก
มันถามเสียงเดือดดาล

"เช่นนั้นเจ้ายังมีประโยชน์อะไรอีกเล่า"

เยี่ยหงอวีตอบ

"อย่างน้อยก็ยังมีสายตาที่เฉียบคม"

เสียงไอโชลกๆ ดังขึ้นทันที ผ่านไปพักใหญ่ ต้าเสินกวน
หน่วยพิพากษาจึงหยุดไอ กล่าวว่า

"ร่างของเจ้าถูกมารเผาเหลียนเชิงทำให้สกปรกไปแล้ว การเลือก
เก็บตัวฝึกฆานอยู่แต่ในห้องศิลา นับเป็นการตัดสินใจที่ไม่เลว ดังนั้น
นับจากนี้ไปเจ้าไม่ต้องยุ่งกับงานในหน่วยแล้ว"

เยี่ยหงอวีมีหรือจะฟังไม่เข้าใจ คำพูดสั้นๆ ง่ายๆ นี้เท่ากับเป็นการ
ถอดถอนนางออกจากตำแหน่งหัวหน้าใหญ่ของหน่วยพิพากษา อันที่จริง
หลังกลับจากทุ่งร้าง นางก็เร็นกายอยู่แต่ในห้องศิลามาตลอด น้อยครั้งที่
จะสนใจดูแลงานในหน่วย ทว่าไม่สนใจกับการถูกถอดถอนเป็น
คนละเรื่องกัน

บัดนี้พลังฆานของนางเสื่อมถอยอย่างหนัก ด้านฆานถดถอยลง
เรื่อยๆ จนมาถึงด้านสุพิสดารชั้นกลาง และไม่แน่ว่าอาจจะถดถอยลง
ต่อก็ได้ หากแม้แต่ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยพิพากษาก็ยังรักษาเอาไว้ไม่ได้
เช่นนั้นบรรดาคนที่ไม่พอใจนางอาจจะไม่แสดงอาการเย้ยหยันดูแคลน

เพียงแค่อายุตาอีกต่อไป

เห็นเยี่ยงหอวิมิได้โต้แย้งอันใด ต้าเสินกวนหน่วยพิพากษาก็
เอนหลังพิงพนักอย่างอ่อนล้า ดวงตาลุ่มลึกเปล่งประกายเหนือหน่ย
และเย้ยหยันขึ้นวูบ

ผู้ยิ่งใหญ่แห่งอาศรมเทพที่นั่งอยู่บนยอดเมฆอย่างมัน มีหรือ
จะปล่อยให้ใครหน้าไหนมาวางท่าหยิ่งผยองไม่ยอมคุกเข่าก้มศีรษะให้
ทว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เพราะพระสวรรคตบวกกับความชื่นชมและ
การให้ความสำคัญที่เจ้านิกายมีต่อนาง รวมถึงความจริงที่ว่านางยังมี
คนผู้นั้นของอารามคือไส่วคอยหนุนหลังอยู่อีกคน มันจึงต้องทำใจ
มองข้าม แต่ในเมื่อตอนนี้นางไม่มีคุณสมบัติพอที่จะหยิ่งผยองใส่ใคร
ได้อีก เช่นนั้นก็งกกลับไปทำตัวสงบเสถียรมอยู่ในที่ในทางของตัวเองเถอะ
"เกี่ยวกับเรื่องนี้ข้าได้เขียนจดหมายส่งไปที่อารามแล้ว พี่ชายเจ้า
ยังกล่าวขอขอบคุณมา"

ต้าเสินกวนหน่วยพิพากษามองสีหน้านางขณะกล่าวคำพูดที่รู้ว่า
จะบดขยี้จิตใจของนางจนแหลกกระจุย

เป็นไปตามคาด ใบหน้าเยี่ยงหอวิสลดลงทันควัน ไม่เพียงเนื้อตัว
สิ้นสะท้าน แววตาที่เคยแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวยามนี้
กลับคล้ายไข่ไก่ที่ถูกคนกะเทาะเปลือก เผยให้เห็นภายในที่อ่อนนุ่ม
บอบบาง

มิทราบผ่านไปนานเท่าใด นางจึงค่อยตื่นขึ้นจากภวังค์ ยิ้มรับ
อย่างขมขื่น ก้มศีรษะคารวะจนแทบติดพื้น กล่าวเสียงเบา

"หลายปีมานี้ ล้วนได้ท่านเจ้าวับลลังก์คอยปกป้องคุ้มครอง ศิษย์
จึงมีวันนี้ได้ ศิษย์ขอกราบคารวะในพระคุณอันยิ่งใหญ่"

ต้าเสินกวนหน่วยพิพากษาขมวดคิ้ว จู่ๆ ก็นึกสังหรณ์ใจว่าตัวเอง

ไซ่ทำการดูว่ามไปหน่อยหรือไม่ มันรู้สึกว่ารอยยิ้มขมขึ้นกับคำพูดที่ฟังดู
เจ็บช้ำสิ้นหวังของนางคล้ายชุกซ่อนบางอย่างเอาไว้

เยี่ยหงอวีลุกขึ้นยืนช้าๆ ก่อนจะจากไปนางเงยหน้ามองอีกฝ่าย
แล้วกล่าวเสียงเบาว่า

"เรื่องระหว่างศาลากระบี่กับสถานศึกษา ศิษย์เห็นว่าหน่วยพิพากษา
มิควรสอดมือเข้าไปยุ่งเกี่ยว ถึงแม้ว่าตอนนี้จะสายเกินไปแล้วก็ตาม"

ต้าเลินกวนหน่วยพิพากษาไออย่างเจ็บปวดขึ้นมาอีกครั้ง พอ
พักหายใจได้ก็ตวาดเสียงเกรี้ยวกราด

"ด่านฉนวนลดต่ำลงยังไม่นับเป็นไรได้ แต่การที่มรรคจิตของเจ้า
เปลี่ยนเป็นมีแต่ความขลาดเขลา นี่สิจึงน่าอัปอายอย่างแท้จริง
อาศรมเทพแห่งซีหลิงบัญชาการไปทั่วห้ว้า ส่วนหน่วยพิพากษาเราก็
ดำเนินการตามคำสอนและบทบัญญัติของนิกาย ใครหน้าไหนจะกล้า
มาตั้งคำถามกับพวกเรา"

เยี่ยหงอวีไม่กล่าวอะไรอีก เดินจากวิหารสีดำไปเงียบๆ ขณะ
ยืนอยู่บนบันไดชั้นสูงสุดมองที่นาและบ้านเรือนที่อยู่ต่ำลงไปเบื้องล่าง
ก็ถอนใจรำพึงขึ้นมาว่า

"จะมีคนตายอีกแล้ว"

ผู้คุมกฎที่ยืนม้วนกระดาษให้นางเมื่อครู่เดินตามมาส่งถึงด้านนอก
ไต่ยินดิ่งนั้นก็อดถอนใจตามมิได้ กล่าวเบาๆ ว่า

"ท่านจ้าวบัลลังก์หมู่นี้เป็นหวัดอยู่บ่อยครั้ง และยังไออย่างหนัก
จึงมักหงุดหงิดฉุนเฉียวง่าย ขอให้หัวหน้าหน่วยอย่าได้นำมาใส่ใจ
ส่วนเรื่องในศาลากระบี่ ผู้ที่สมควรตายก็ต้องตาย"

เป็นถึงต้าเลินกวนที่น่ากลัวที่สุดของอาศรมเทพ ด่านฉนวนบรรลุถึง
ชั้นสูงสุดของด่านรู้ชะตาไปนานแล้ว วันทั้งวันประทับนั่งอยู่บนยอดเมฆ

เห็นมนุษย์ทุกคนดั่งมดปลวก คนระดับนี้ปกติไม่มีทางที่โรคภัยจะมา
กล้ำกราย แล้วจะเป็นหวัดได้อย่างไร

ห่างออกไปมีผู้คุ้มกฏหลายคนกำลังส่งสายตาดูแคลนแถมสมเพช
มา เยียหองอวี่มองก่อนกล่าวเสียงเบาคล้ายกำลังพูดกับตัวเอง

"ถูกจ้าวบัลลังก์แสงสว่างทำร้ายบาดเจ็บ จะรักษาให้หายดี
ย่อมมิใช่เรื่องง่าย"

ภายในอาศรมเทพแห่งซีหลิง เบื้องล่างเจ้านิกายมีจ้าวบัลลังก์
สามคน ไม่ว่าผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์จะชราลง เจ็บป่วย ได้รับบาดเจ็บ
หรือถูกกักขัง ขอเพียงพวกมันยังมีชีวิตอยู่ ตำแหน่งตำแหน่งที่ได้รับ
การกราบไหว้บูชาอย่างสูงสุดจากสาธุศิษย์เข้าเทียบนับล้านๆ ในแผ่นดิน
ก็จะคงอยู่กับพวกมันตลอดไป

ปีที่แล้ว ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยแสงสว่างซึ่งถูกขังอยู่ในศาลามีมานาน
สิบกว่าปีได้ทรยศต่อนิกาย ทำลายที่คุ้มขังแล้วหลบหนีไป หลังจากนั้น
ก็ต่อสู้กับเหยียนเซ่อต้าซือบนภูเขานิรนามจนตายตกไปตามกัน
ตำแหน่งจ้าวบัลลังก์จึงว่างลงที่หนึ่ง

ด้วยเกรงว่าศรัทธาของเหล่าสาธุศิษย์จะสร้างชาหรือขาดหาย
อาศรมเทพจึงมีอาจปล่อยให้สถานการณ์เช่นนี้ดำเนินต่อไป ดังนั้น
เมื่อรู้ว่าตำแหน่งหัวหน้าหน่วยแสงสว่างได้ทิ้งผู้สืบทอดไว้คนหนึ่ง จึงไม่รีรอ
ที่จะรับผู้สืบทอดคนนั้นกลับซีหลิงทันที

เรื่องผู้สืบทอดคนใหม่นี้ยังถูกเก็บเป็นความลับ มิได้มีการประกาศ
อย่างเป็นทางการ คิดว่าหากคนภายนอกล่วงรู้คงต้องเกิดความงุนงง
สงสัย เพราะเหตุใดจ้าวบัลลังก์ที่ได้ชื่อว่าเป็นคนทรยศ นำความ
เสื่อมเสียครั้งใหญ่มาสู่อาศรมเทพ ผู้สืบทอดของมันกลับยังได้รับการ

ยอมรับเชิดชูจากคนในอาศรมเทพให้ดำรงตำแหน่งจ้าวบัลลังก์แสงสว่าง
คนต่อไป

ทว่าสำหรับคนในอาศรมเทพ นี้กลับเป็นเรื่องถูกต้องตามทำนอง
คลองธรรม เพราะการสืบทอดบัลลังก์ทั้งสามของเขาเถาซานมิได้
ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเจ้านิกายหรือต้าเสินกวน แต่ขึ้นอยู่กับการ
ตัดสินใจของเฮ่าเทียน และเพราะสาเหตุนี้ แม้ต้าเสินกวน
หน่วยแสงสว่างจะทรยศต่อนิกาย ก็ยังได้รับการเคารพเทิดทูนให้ดำรง
อยู่ในตำแหน่งเดิม

นับแต่อดีตกาลมาจนถึงปัจจุบัน การสืบทอดบัลลังก์ทั้งสาม
ต่างเป็นไปตามวิถีไครวิถีมัน

ของหน่วยพิพากษา เฮ่าเทียนคัดเลือกผ่านการตัดสินใจที่ลังเลและ
ความสามารถ

ของหน่วยโองการฟ้า เฮ่าเทียนคัดเลือกผ่านคำทำนาย

ของหน่วยแสงสว่าง เฮ่าเทียนคัดเลือกผ่านการสืบทอด

ก่อนจากโลกนี้ไป ไม่น่าเชื่อว่าต้าเสินกวนหน่วยแสงสว่างจะ
ค้นพบผู้สืบทอดของตัวเองในเมืองฉางอัน นี่ต้องเป็นความตั้งใจของ
เฮ่าเทียนอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงไม่มีเหตุผลอะไรที่คนผู้นั้นจะไม่ได้เป็น
ต้าเสินกวนหน่วยแสงสว่างคนต่อไป

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังได้รับสารจากทางหนานไห่ เจ้านิกาย
และจ้าวบัลลังก์โองการฟ้าก็ยิ่งมีความมั่นใจ ส่งคณะทูตออกไปรับ
โดยปราศจากความลังเล

บัดนี้บัลลังก์หน่วยแสงสว่างกำลังรอคอยการมาของเจ้านาย
คนใหม่ของมัน

ขอยี่สิบเจ็ด ภายในร้านเหล้าปี่ใจ หิงเซวียนั่งมองเจ็งลี่เสวี่ย
อย่างเงยบังัน

มันเคยพบกับหัวหน้าหน่วยโองการฟ้าคนนี่มาก่อน ตอนอยู่ใน
ในอาณาเขตของราชสำนักเผ่าจ้าวจั้ง เจ็งลี่เสวี่ยได้แสดงออกถึงความ
สุขุมเยือกเย็นและยุติธรรมในการจัดการความขัดแย้งระหว่างมันกับ
ชวี่นีนหม่าตี้ ทั้งความประทับใจที่ตีไว้ให้ ทว่าวันนี้พอเห็นใบหน้าที่ยังดู
อ่อนเยาว์กับผมขาวเป็นสีเงินยวงของอีกฝ่าย หิงเซวี่ยกลับรู้สึกอึดอัด
ไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง

ทั้งนี้เพราะท่าทีที่เจ็งลี่เสวี่ยแสดงออกเต็มไปด้วยความจริงใจและ
อ่อนน้อมถ่อมตัวอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะตอนซังซังยกน้ำชามาให้
บุคคลที่มีความสำคัญของอาศรมเทพแห่งซีหลิงอย่างเจ็งลี่เสวี่ยถึงกับ
ทำท่าพินอปปิเทาจนหิงเซวี่ยแทบเข้าใจผิดคิดว่าเป็นบุตรระหว่าง
มันกับซังซังที่จะมีขึ้นในอนาคต

หิงเซวี่ยยกถ้วยชาขึ้นกล่าวว่า

"ข้าตระหนักดีถึงความลำบากใจของพวกเจ้า แต่ข้าไม่สามารถ
รับปากอะไรได้จริงๆ"

เจ็งลี่เสวี่ยขมวดคิ้ว

"แม้หลายปีมานี้อาศรมเทพกับสถานศึกษาจะเกิดความเข้าใจผิด
กันอยู่บ้าง แต่ก็ยังคงให้ความเคารพซึ่งกันและกัน"

หิงเซวี่ยรีบกล่าว

"ข้าเองก็เคารพนิกายเฮ่าเทียนเป็นอย่างยิ่ง"

เจ็งลี่เสวี่ยถอนใจยาว

"วันหน้าศิษย์น้องซังซังจะต้องดำรงตำแหน่งจ้าวบัลลังก์แสงสว่าง
สถานุศิษย์นับล้านๆ รวมทั้งตัวข้าล้วนต้องคุกเข่าคารวะให้นาง มิกกล้า

มองหรือสนทนากับนางหากนางไม่อนุญาต ทว่าเขียนเชิงสิบสาม
เจ้ากลับให้นางมาปุเตียงพับผ้าห่มยกน้ำชาอยู่ที่นี้ เช่นนี้แล้วความ
เคารพนิกายเฮ่าเทียนของเจ้าอยู่ที่ใดกันแล้ว"

ได้ยินคำตำหนิ หนิงเซวียก็มองไปทางหลังบ้านดูซังซังที่กำลัง
ก่อไฟหุงข้าว เงียบไปเป็นครู่ค่อยกล่าวว่

"พูดตรงๆ จนถึงบัดนี้ข้าก็ยังไม่รู้สึกว่าเรื่องนี้ช่างไร้สาระสิ้นดี ข้า
เลี้ยงนางมาตั้งแต่นางยังเป็นทารก รู้ว่านางมีความสามารถพิเศษ
อยู่ในตัว แต่คิดไม่ถึงจริงๆ ว่าจะพิเศษจนสามารถทำให้อาศรมเทพ
สิ้นสะเทือนได้"

เฉิงลี่เสวียกล่าว

"แม้ศิษย์น้องซังซังจะเป็นคนธรรมดา แต่นับจากวินาทีที่เฮ่าเทียน
เลือกนางผ่านมือของจ้าวบัลลังก์แสงสว่าง นางก็ไม่ใช้คนธรรมดา
อีกต่อไป และพวกข้าก็ต้องปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของเฮ่าเทียน
โดยการรับตัวนางกลับอาศรมเทพให้ได้"

"ข้าไม่ชอบน้ำเสียงเช่นนี้ รวมถึงคำว่าจะต้องให้ได้"

หนิงเซวียมองด้วยชาในมือก่อนกล่าวต่อ

"เพราะนั่นทำให้ข้ารู้สึกว่กำลังถูกข่มขู่"

เฉิงลี่เสวียฟังออกถึงน้ำเสียงที่เริ่มจะแข็งกร้าวจึงกล่าวว่า

"หากเจ้าลองมองจากอีกแง่มุมหนึ่งก็จะเข้าใจ"

หนิงเซวียจิบชาที่เย็นชืดไปแล้ว ถามเสียงเยาะ

"ในเมื่อพวกเจ้าพูดจาเช่นนี้ แล้วจะให้ข้าเข้าใจว่าอย่างไร หาก
ข้าไม่เห็นด้วย พวกเจ้าจะยอมรามือแต่โดยดีหรือ"

เฉิงลี่เสวียส่ายหน้า

"บัลลังก์แสงสว่างจะถูกปล่อยให้ว่างไปตลอดปีตลอดชาติไม่ได้"

หนึ่งเซวียวางถ้วยซาหลง จ้องตาก็ฝ่ายเหม็ง

"หากข้ายืนกรานไม่เห็นด้วย อาศรมเทพจะทำอย่างไร"

เจ็งลีเสวียรับรู้ได้ถึงความเด็ดเดี่ยวในน้ำเสียงของอีกฝ่าย จึง
เงยบไปก่อนผืนยิ้ม

"เจ้าน่าจะเข้าใจ สำหรับนิกายเฮ่าเทียนและอาศรมเทพแห่งซีหลิง
จ้าวบัลลังก์แสงสว่างหมายถึงอะไร"

"ข้าไม่เข้าใจ"

หนึ่งเซวียตอบพาลๆ ก่อนย้อนถาม

"หรือต้องสู้รบเพื่อแย่งคน"

เจ็งลีเสวียจ้องตาดกลับ ตอบเสียงราบเรียบ

"หากผู้สืบทอดของจ้าวบัลลังก์แสงสว่างยังระหกระเหินอยู่ที่อื่น
ต่อให้ปฐพีนี้ต้องหลังโลहितไปทุกหย่อมหญ้า อาศรมเทพก็จะไม่ลังเล
ที่จะทำทุกวิถีทางเพื่อนำตัวนางกลับไปซีหลิงให้ได้"

หนึ่งเซวียกล่าวเสียงเย็น

"แต่คำว่าที่อื่นของเจ้าตอนนี้ก็คือเมืองฉางอัน คือข้างกายข้า"

เจ็งลีเสวียเงยบงันไปก่อนกล่าวว่า

"ดังนั้นพวกเราถึงได้มาเชิญศิษย์น้องซังซังอย่างไรเล่า"

"คำว่าเชิญค่อนข้างน่าฟังหน่อย แต่ข้าอยากรู้มากกว่าความตั้งใจของ
อาศรมเทพจะหนักแน่นมั่นคงแค่ไหน"

เจ็งลีเสวียขมวดคิ้ว

"เจ้าอยากรู้ว่าอาศรมเทพจะประกาศสงครามกับต้าถังและ
สถานศึกษาเพราะเรื่องนี้หรือไม่อย่างนั้นหรือ แล้วเจ้าแน่ใจได้อย่างไร
ว่าต้าถังกับสถานศึกษาจะยอมเปิดศึกกับอาศรมเทพเพียงเพราะ
เรื่องของศิษย์น้องซังซัง"

หนึ่งเซวียนึกถึงมรสุมโลหิตที่เกิดขึ้นในเมืองฉางอันเมื่อสิบกว่าปีก่อน กับแม่ทัพใหญ่ชยาโหวที่ตอนนี้อยู่ดีกินดีก็นิ่งเงียบไปนาน ก่อนสายหน้า กล่าวว่

"ต้าถังกับสถานศึกษายอมไม่เปิดศึกกับอาณาจักรเพราะสาวใช้คนหนึ่ง แต่อย่าลืมน่าข้าเป็นใคร หากพวกเจ้าคิดจะบีบบังคับเอาตัวนางไปจากข้า ข้าสาบานได้เลยว่าต้าถังกับสถานศึกษาจะต้องถูกม้วนเข้ามาในความขัดแย้งนี้อย่างแน่นอน"

เฉิงลี่เสวียนหน้าเครียด ถึงตอนนี้มันรู้แล้วว่าฐานะของศิษย์น้องซังซัง ในใจของหนึ่งเซวียนมิใช่เป็นเพียงแค่สาวใช้ที่อยู่ร่วมกันมานานธรรมดาๆ คนหนึ่ง เพื่อนาง หนึ่งเซวียนถึงกับตั้งใจที่จะปล่อยให้มรสุมโลหิตกวาดม้วนกลืนกินชีวิตผู้คนไปทั่วทุกแห่งหนโดยไม่นำพา มันกล่าวประณามอย่างรุนแรง

"ต้าถังกับสถานศึกษาไยต้องทำสงครามกับอาณาจักรเพราะความป่าเถื่อนไร้เหตุผลของเจ้า หรือจอมปราชญ์กับโอรสสวรรค์ของต้าถังก็ไร้ซึ่งความละอายเช่นเดียวกับเจ้า ยอมให้เรื่องส่วนตัวของคนคนหนึ่งมาทำให้แผ่นดินลูกเป็นไฟ"

แทนที่จะนี่กละอาย หนึ่งเซวียนกลับกล่าวย้า

"เจ้าจะพูดอะไรก็พูดไป หากถึงวันนั้นจริงๆ ข้ามีวิธีการมากมายที่จะดึงสถานศึกษากับต้าถังลงมาในน้ำครำด้วย"

ภายในร้านเหล้าปี่ไฉเสียบสนิท ผ่านไปครู่หนึ่ง เฉิงลี่เสวียนค่อยพยายามผินยิ้มอีกครั้ง กล่าวโน้มหน้าว่

"ไหนเจ้าถึงไม่นึกถึงเรื่องนี้ในด้านดีเล่า ศิษย์น้องซังซังมิได้ไปซีหลิงเพื่อเป็นนักโทษหรือเพื่อไปรับความทุกข์ยากลำบากอันใด ตรงกันข้าม นางจะได้รับการส่งสอนชี้แนะอย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์"

จากนิยายเข้าเทียบ นางจะกลายเป็นจ้าวบัลลังก์แสงสว่างซึ่งเป็น
ที่เคารพนับถือที่สุดบนเขาเถาซาน ไม่ว่าจะต่อต้าถัง ต่อสถานศึกษา
หรือว่าต่อเจ้า เรื่องนี้ล้วนมีแต่ผลดีไม่มีผลร้าย เช่นนั้นพวกเราจะต้อง
ขัดแย้งกันไปทำไม"

เป็นเพราะความเห็นแก่ตัวจริงๆ หรือ มันถึงต้องการให้ซังซัง
ติดตามปรนนิบัติรับใช้มันไปตลอดชีวิต ไม่ต้องการให้นางไปอาศรมเทพ
แห่งซีหลิง ไม่ต้องการให้นางกลายเป็นจ้าวบัลลังก์แสงสว่าง?

หนึ่งเซวี่ยมองใบชาในถ้วย ครุ่นคิดอยู่นาน จึงค่อยเงยหน้า
กล่าวว่า

"ให้เวลาข้าคิดอีกหน่อย"

เจิงลี่เสวี่ยยกถ้วยเสียงขรีม

"จ้าวบัลลังก์โองการฟ้ามีอาจพำนักอยู่ที่ฉางอันนานเกินไป หวังว่า
เจ้าจะขบคิดใคร่ครวญอย่างจริงจัง อย่าใช้คำว่า 'คิด' มาเป็นข้ออ้าง
ถ่วงเวลาไปเรื่อยๆ"

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621873.html>